

KLUB KÖZÖNY

AZ MKKE KLUB KIAADVÁNYA VI. ÉVF. 1.

NEM AKAROK...

Azt mondják, hogy jobban tenném,
ha megpühennék, ártalmassá válhat
az ugrálás!

Azt mondják, hogy úgyis mindent elintéznek
nem kell hozzá túl nagy felhajtás!

Nem akarok állni
Ha futnak a percek
Nem akarok állni
Ha fordul a Föld.

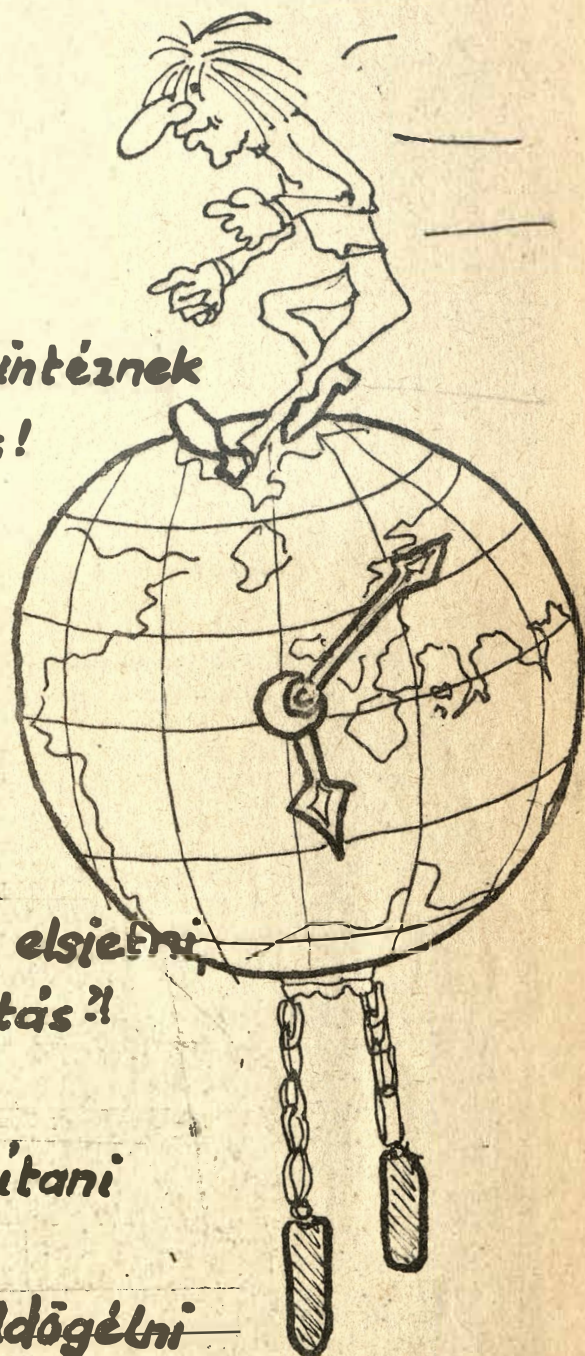
Íróasztal mellett ülnek jóemberek
jót akarnak tenni nem vitás,

Azt mondják a dolgot nem kell úgy elsiefni,
Hi lesz hogyha nem jó a számítás?

Nem akarok állni...
Megpróbáltam sokszor magam leállítani
befogtam a számat csendesen.

De nem sokáig tudtam csendben üldögélni—
Más is van ki képtelen

Nem akarok állni...

Malamud: A segéd

Malamud regényének főhőse egy olasz származású amerikai csavargó, Frank Alpine. Bünt követ el, és bűnéért önként vállalja a vezeklést. Miközben az Ő történetét követjük megismerjük a napi megélhetésért küzdők világát. A könyv figurái - a szerelemben megújulást kereső Frank Alpine, Moris Bober, a kilátástalan küzdelemben összeroppanó zsidó fűszeres, és szebb tisztultabb életről ábrándozó leánya Helen - kudarcra ítélt boldogság keresésükkel egy ellentmondásokkal teli világról mondanak ítéletet.

A fűszeres az utcát bámulta. Arról ábrándozott, bár újra a szabadban lehetne, mint kisfiu korában - akkoriban szinte sohasem volt a házban; de aztán visszariadt a dühöngő szélről. Ujra eszébe jutott, hogy el kellene adni az üzletet; de ugyan ki venné meg? ... A fűszeres szomorúan elmosolyodott, bár egyáltalán nem volt mosolygós kedvében. Lehetetlen ötlet, megpróbált hát nem gondolni rá. De azért előfordult, hogy bement a hátsó helyiségbe, kiöntött magának egy kis kávé, és az üzlet eladásáról ábrándozott. És ha meg is történne a csoda, ugyan hova mennének akkor? Egy pillanatra szorongás fojtogatta, arra gondolván, hogy nincs tető a feje felett. Ott áll jó időben, rossz időben, csuromvizesen a szakadó esőben vagy a fejére fagyott hóban. Hisz már egy örökkévalóság óta nem töltött egy egész napot a szabadban. Gyerekkorában naphosszat csatangolt a keréknyomok barázdálta, sáros falusi utcakon, a földeken szaladgált, vagy a folyóban fürdött a fiukkal; de felnőttkorában, itt, Amerikában, ritkán látta az eget. Kezdetben, mikor fuvaros volt, még csak-csak, de mióta üzletet nyitott, alig. Az üzletben az ember el van temetve. ... Eszébe jutottak a nehéz idők, amiket átélt, de most még rosszabbra fordult minden, mint a múltban, most szinte lehetetlen élni. Az üzletmenet akkor is ingadozó volt: egyszer hopp, máskor kopp, ahogy a szél fujt. Ha egy nap rosszul ment a bolt, már megérezte; de rendszerint lassan helyrebillent - néha egy örökkévalóságig tartott, míg feljavult, és sohasem eléggé ahhoz, hogy igazán jól menjen, legfeljebb annyira, hogy a felszínen tudott maradni. Mikor megvette a fűszerüzletet, eleinte még jól ment a környékhez képest. Aztán, mikor a környék hanyatlani kezdett, az üzlet is vele romlott. De még egy évvel ezelőtt is, ha a hétnek mind a hét napján tizenhat órán át nyitva tartott, nehezen bár, de megélt. Hogy micsoda élet volt? Hát éltek, ahogy tudtak. Most viszont, bár ugyanugy küszködik naphosszat, a tönk szélén áll, és türelme a végét járja. Régen valahogy átvészelte a nehéz időket, és ha jobb idők jöttek előbb - utóbb hozzá is visszatértek. De most, azóta, hogy H. Schmitz tíz hónapja megjelent az utca tulsó felén, csak nehéz idők járnak. ... Helen fogta a cókmókját, és felment az emeletre. Gyűlölte ezt a sivár, ötszobás lakást; a szürke konyhában szokott reggelizni, hogy minél gyorsabban munkahelyére érjen reggel. A nappali szintelen volt és szűk; telezsufolták huszéves butorokkal, mégis csupasznak hatott, mert alig használták, mivel szülei a hét hét napját az üzletben töltötték; ritka vendégeik is jobban szerették a hátsó helyiséget az üzletben, hiába invitálták őket az emeletre. Néha Helen meghívta egyik - másik barátnőjét a lakásba, de ha tehetette, szívesebben járt el másokhoz. Hálószobája szintén lehetetlen zug volt, pici, sötét a kétszer három látnyi felfénylítés ellenére is, amelyen át elláthatott a nappali ablakáig. Este pedig Morris meg Ida csak az ő szobáján át járhatott át a hálószobába és onnét vissza a fürdőszobába... Az ötödik szoba egy kis jégverem volt a második emeleten, lépcsőházi bejárattal, ahol Ida mindenféle limlomot, ócska butort, ruhát tárolt. Ez volt tehát az otthon.

GYERE! T.E.K.!

GYER - TEK!

Egyetemünkön márciusban újabb szervezet alakult, mely lehetőséget teremt azon hallgatók részére, akik elméleti - ideológiai problémákkal akarnak foglalkozni egy összeszokott közösség keretei között. Ez a légkör megteremti a munkának azt a formáját, amelyben az anyag, a tudás elsajátítása magasabb hatásfoku mint a téma egyéni feldolgozása. A kollégium még nagyon friss és nyers, alakítása, formálása még tart. Magáról a szervezetről nagyon fontos elmondani, hogy önkormányzati jellegű, tehát diákok által létrehozott és irányított szervezet. Az alakuló gyűlésig eltelt időszakban már működtek körök és az alakulást is elő kellett készíteni - ez egy évig tartott. A félreértések elkerülése végett szeretném hangsúlyozni, hogy a "kollégium" elnevezés a szervezet neve és nem a lényege, pestiek ugyanúgy résztvehetnek a munkában mint vidékiek. Jelenleg fele - fele arányban dolgoznak a TEK-ben pesti és vidéki hallgatók.

A TEK nevében is benne van, hogy elméleti - ideológiai kollégium. Főleg ebben az irányban tevékenykedik. Ez jelenti elméleti klasszikusok - Marx, Engels, Lenin - műveinek olvasását, ezek részletes elemzését, összehasonlítását, nézeteik fejlődésének vizsgálatát.

A munka körökben folyik, ahol tanítva tanulunk és megérteni illetve megértetni próbáljuk saját és mások gondolatait a szöveg elemzése alapján.

Elsősök részére - a plakátokon majd pontos időt és helyet is megtudtok - szeptemberben beindulnak a TÖTEK /Tőke Tábori Előkészítő/Körök, amelyek Marx "A tőke" c. munkájával foglalkoznak. E mű részleges feldolgozása nagy segítséget nyújt a politikai gazdaságtan megértéséhez.

A TEK nyitottsága lehetővé teszi, hogy bárki, akinek ilyen az érdeklődési köre résztvehessen a kollégium munkájában.

GYERE! T.E.K.!

GYER - TEK!

Készült az MKKE házi sokszorosító üzemében
Terjedelem: 8 oldal
Felelős kiadó Jobbágy Gyula
Felelős szerkesztő: Jung Zsuzsa

Készítették: Sziráczi Éva
Jung Zsuzsa Csonotos András
Váradi Róbert B. Kiss Tamás

Öld barackok

Egy barackfán tavasszal, mikor melegen és barátságosan kezdett sütni a Nap, kinyitották a szemüket a picike, zöld barackok, és kíváncsian körülnéztek.

- De jó meleg van - mondta az egyik barack, akit Gábornak hívtak. - Mitől van olyan jó meleg?

- Attól a nagy sárga naptól - mondta Pista barack, aki barackmunka közben esztétikai tanulmányokkal is foglalkozott. - Attól a nagy sárgától, ottan, szemben velünk a kék égen.

- És mi az a nagy sárga? - kérdezte naivan Gábor barack. - Mi lenne? - mondta fölényesen Pista barack. - Az is egy barack, olyan, mint mi, csak hogy valamivel nagyobb, és egyedül van, egyedül lóg valami nagy fáról, amit innen nem látunk.

- És mi is leszünk ilyen szép sárgák? - kérdezte kíváncsian Gábor barack.

- Hogyne! - mondta fölénnel Pista barack. - Ha sokáig tart ez a jó meleg, akkor mi is ilyen szép sárgák leszünk.

A jó meleg csakugyan tartós volt, és a zöld barackok kezdtek szépen sárgulni. Különösen az egyik, akit Sándornak hívtak, és aki a legszélén ült a fának, és a legtöbb napfény érte.

- Ez a Sándor gyönyörűen fejlődik - mondta az egyik napon Pista barack, aki szeretett figyelni a baracktestvérek gyarapodását.

Azóta nagy tekintélye volt Sándornak a barackok között.

- Meglátjátok - mondta Pista - ebből lesz a mi Lajosunk.

/ Tudniillik a nagy sárga barackot, ami az égen lógott, és ami olyan jó meleg volt Lajosnak nevezték el. /

- Már most van olyan sárga - mondta később. - Hová fog fejlődni ez a fiú, szinte beláthatatlan.

Sándor valóban egyre sárgábblett.

- Valamivel kisebb, mint Lajos - mondta Pista -, de ez csak optikai csalódás. Tudniillik Lajos messzebb van, és minél messzebb van valami, annál nagyobbak látjuk mi.

Ez ugyan nem egészen így van, de hát egy baracktól az is szép, ha egyáltalán tud ilyen nehéz latin szavakat, mint: optikai csalódás.

- És miért ne? - fűzte tovább gondolatait Pista barack. - Tegyük fel, hogy Lajos valami egész rendkívüli kény a barackok között, mivel úgy látszik, hogy mindannyian tőle tanulunk sárgulni, még ez a Sándor is, aki pedig kivételes tehetség, Wilde Oszkár egy helyen nagy ön szellemesen megjegyzi, hogy nem a művész tanul a természettől, hanem a természet tanul a művésztől.

Ez ugyan nem egészen így mondta Wilde Oszkár, de hát nem elég-e egy fiatal zöld baracktól, hogy egyáltalában olvassa a nagyobb külföldi írók műveit?

- Azt lehet mondani, - fájtegette néhány hét múlva Pista barack -, hogy a mi

Sándorunk nemcsak hogy van olyan sárga, mint az az agyoncsodált, agyonistenített Lajos, hanem talán még sárgább.

A barackok helyeslően zugtak. Sándor, az ünnepeelt sárga szemvelgően legyintett, és keserűen megjegyezte, hogy ehhez két hónap kellett a többieknek. Ő ezt már zöld korában tudta saját magáról. De hát nálunk nem értik meg a barackot, mert nincs igazi kultura.

- Ugy van, sárgább! - habáltak most már mindannyian. - És tulajdonképpen kicsoda az a Lajos? Valamikor igaz, elég sárga volt, és zöld korában, amikor még nem volt itélőképessége, a mi Sándorunk is tőle tanult állítólag sárgulni. De most kiderült, hogy Lajos fejlődésképtelen, már nem tud ujat nyujtani. Ő mindig ilyen sárga volt, nem fejlődött, nem változott semmit, míg ime, a mi Sándorunk egyre színesebb lesz, egyre duzzadób, piros és barna színekben pompázik.

- Kétségtelen - mondta ki végre a szentenciát Pista barack -, kétségtelen, hogy a mi Sándorunk az igaz, az új, a tökéletesebb barack, az ultrabarack; mondhatnám a barackabb barack. Lajos kora és a fejlődésképtelen romantikáé már lejárt, le kell lökni Lajost onnan, és Sándort kell a helyébe ültetni. Látjátok - ujjongott fel hirtelen -, Lajos maga is megérezte, hogy igazunk van, oda nézzetek! Magától lehullott a fájáról!

Mindnyájan oda néztek. Esteledett, és a nap, mely melegíti és érleli a barackokat, a percben csakugyan fáradtan bukott a látóhatár mögé.

/Karinthy Frigyes - Én és Énke/

KLUBBOSEN ! TE ?

Hogyan kerültem ide ?

Véletlenül . Belecsöppentem.

Ide kétfajta ember tér be. Vagy olyan, aki valamit meg akar valósítani, vagy olyan, akit vonz a nyüzsgés, ez a légkör. Én az utóbbiak közé tartozom. Nagyon szimpatikus volt az egyik klubtag.

Mit kell csinálni ? Mi a feladatom ?

Konkrét feladata senkinek sincs. Nincsenek posztok. A munkamegosztás tőlünk függ. Ki kit ismer ? Mikor ér rá ? Esetleg már egyszer végigcsinálta.

Hol takarítás, telefonok, rohángálás, cipekedés, szerződéskötés, rendőrségi engedélyért futás stb.

Miért szeretem ? Mit nyújt ?

Csodálatos élményeket. Sikert és barátokat egyszerre. Olyan helyzeteket, hogy "márpedig ezt valahogy meg kell oldanom!". Csinálom magamnak, mert jó, és csinálom másoknak, azért, hogy együtt érezzük jól magunkat.

Az utóbbi időben milyen programokat szerveztünk ?

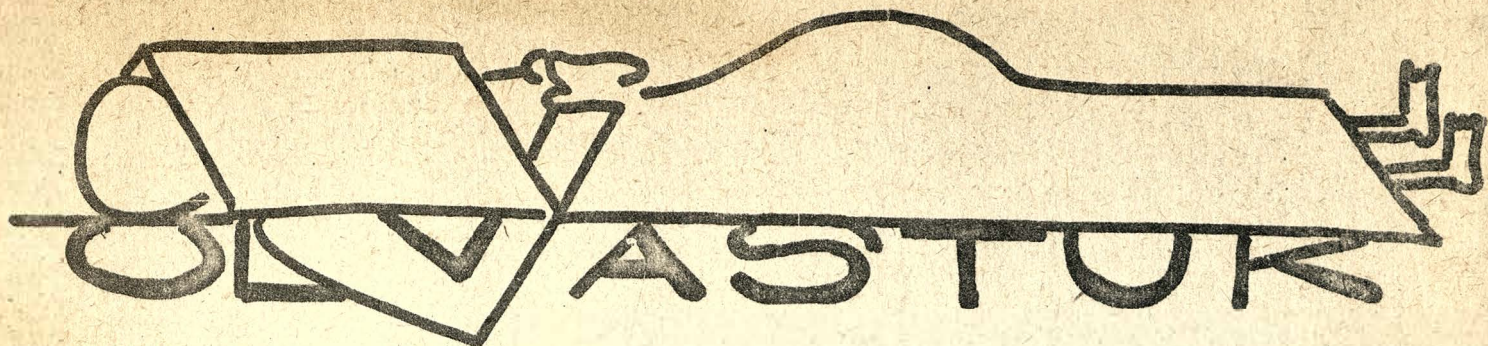
A legutóbbi tettünk a nagy vihart kavart BEFÖT /Budapesti Egyetemek és Főiskolák Találkozója/ volt, más felsőoktatási intézményekkel karöltve.

A jazz-napok. A következő épp most szombaton lesz.

És számomra legkedvesebb a Folk fesztivál.

Egy érdekes epizód ?

A Folk fesztivál előtti napon kiderült, hogy az aula életveszélyes, a rendezvényt nem lehet megtartani. Valamit tenni kellett. Hajnali háromig varrtuk a műanyag-hálót - mi diákok minden utasítás nélkül -, ami aztán felkerült az aula plafonjára.

Kissé megkésve, de annál lelkesebben ajánlunk nektek egy tanulságos olvasmányt. A könyvhétre jelent meg az Írószemmel című kötet, mely 25 fiatal szerző írásait tartalmazza.

Ezek a riportok vidéki és fővárosi irodalmi hetilapokban és folyóiratokban jelentek meg először. / Többek között pl. az Alföld, a Mozgó Világ, a z ÉS, a Napjaink, és a Kritika hasábjain. /

A cikkek különböző társadalmi rétegekről, eltérő és mégis hasonló problémáikról szólnak.

A válogatásban nem a protokoll-lista volt a döntő, hanem a színvonal. A szerkesztő arra törekedett, hogy érzékeltesse azokat a társadalmi gondokat és eredményeket, amikre az írók a legérzékenyebben reagáltak

A könyvet, tudatosan vállalva a fellengzősséget, ajánljuk mindazoknak akiket érdekel a társadalom amelyben élünk.

Addig is egy izelítő:

Levelezőn végeztem az egyetemen, ez a mostani második munkakönyvem. Az első betelt. Akármivel próbálkoztam, a főnökeim sehol se viselték el, hogy éppen állatorvosra járok. Miért kellene a kereskedelembe vagy a vendéglátóiparban egy állatorvos? Azt mondták: tanuljak, de ne az ő zsebükre! 1976-ban jöttem el trógerolni. Itt mindegy volt, mit csinálók a szabad estéimmel, és megadták a tanulmányi szabít is, megérte nekik a muszklím. A diploma után egy évig dolgoztam mesterséges megtermékenyítő állomáson. Harmadát kerestem annak, amit most. Elmehettem volna valahová alkalmazott állatorvosnak, élelmiszer-higiénikusnak, egyik éppen olyan favágás mint a másik. Ha az ember az egészbe szerelmes, miért válassza helyette a részt? Periférikus területen dolgozni, egy életen át a saját szinted alatt teljesíteni, nem érdemes. Azt mondhatnám: nagyobb öncsalás, mint így. Most legalább már illúzióim sincsenek. Szeretem az önállóságot, körállatorvosi állásról ábrándoztam. Persze nemcsak én, a többiek is... Arra nem számítottam, hogy az ilyen státuszok dinasztikusan öröklődnek. Ha mégsem, akkor kell egy pesti lakás, meg 300000 forint, amit a nyugdíjba vonuló, s nekem a helyét átpasszoló doktor bácsi kap. Lehet, hogy nem mindig és nem mindenhol van így, de én egy életre pofára estem.

Vagy egy másik:

Állandó alkalmi. Ez a fogalom két különböző munkaszerepet egyidejűleg jelölő önellentmondás; mert azt jelenti, hogy "főállású" utcaseprő. ... Minden napjuk az előzőtől különböző "vállalkozás". Munkát, szállást, pénzt keresni és közben közlekedni, a napot az utcán tölteni. Az általuk igénybe vett olcsó közétkeztetés is drága, és csak drágul. A maradék-évés ebben a helyzetben szükség diktálta megoldás. A nap ritkán kezdődik ugyanott, ritkán fejeződik be ugyanazon a helyen mint előző nap. Néhányan közülük a szanált városrész sufnijaiban, pincéjében húzták meg magukat a bontásig. Bejelentés nélkül, vagy bejelentett de rossz hiszemű vagy jogcím nélküli lakóként nem voltak igényjogosultak, nem gondoskodott róluk a lakáshatóság, így az utcára kerültek. Ha sikerült egy ágybérletet szerezni, és azt napi tíz vagy husz forint ellenében fenntartani, akkor egy nyugodtabb idő következett, aztán megint a pályaudvaron vagy a parkokban töltött éjszakák. De az átmeneti szállások se nyújtanak feltétlenül biztonságot... Aki meg akarja őrizni személyes holmiját annak - hiába van ágybérlete - a garázda tulajdonos miatt éppugy magánál kell hordania mindenét mint a hálóhely nélküli csövesnek, mert az egymáson való élésködés gyakori jelenség a társadalom e peremvidékén.

KLUBELŐZETES

Két sorozatra hívnánk föl mindenki figyelmét.

Új sorozat a Közgáz Klubban a

Sajtófogadás.

melynek keretében a sajtó egyéniségei, a legmarkánsabb hazai lapok szerkesztőiségei mutatkoznak be a közgázos közönségnek.

Elsőként, szeptember 24.-én, csütörtökön fél 7-kor a Heti Világgazdaság szerkesztőisége mutatkozik be /legizgalmasabb nyári sorozataik egyike a lakáskérdésről szólt, és egyetemünk hallgatója, Körösnéi András is kifejtette ujszerű elgondolásait, de szó volt például a különböző nyugat-európai egyetemi rendszerekről is/.

Eztán a pár éve még uttörőnek számító kecskeméti Forrás /erősségük: szociográfia, külföldi magyar irodalom, népművészet, közművelődés/,

a megújult Mozgó Világ /erősségük: szociográfia, hipermodern művészet, nemzeti hagyományok rovata, vita a közoktatás válságáról/,

a História /izgalmasabbnál izgalmasabb számaik legújabbika a koalíciós időről és az ötvenes évekről szóló tematikus szám/,

és a Magyar Nemzet /melynek egyéni izü kulturális és gazdasági rovata, talán a politikai is a legnívósabb a honi napilapokéi közül/

következik.

A másik sorozat ha nem is új, de még majdnem az, nem került eléggé a köztudatba: egyetemünk

Közép-Európa Köre.

A kör - melynek bárki, bármely alkalommal tagja lehet, Kelet-Közép-Európa multjával, jelenével, hagyományaival, szellemiségével foglalkozik. Az elmúlt félévben általában meglehetősen sikerrel és érdeklődés mellett szerepelt Jeszenszky Géza, egyetemünk egyik legnépszerűbb oktatója a Monarchia ellentmondásos értékeléséről, Király László, a nálunk sajnos elhallgatott nagyszerű erdélyi író és költő, Balogh Edgár - 75.-ik születésnapját köszönti a nemzet - a közép-kelet-európai történelem, szellemiség, nemzetek és nemzetiségek általa keservesen megtapasztalt problematikájáról, és végül Kővágó László nemzetiségkutató.

Az új évad október 2.-án és 9.-én, pénteken este fél 7-kor Szakács Sándor és Berend T. Iván /gazd., tört. tanszék/ vendégszereplésével kezdődik, a vonzónak ígérkező téma: az ötvenes évek. A nemzetközi tanszéken oktató Fülöp Mihály két érdekes témával ígérkezett hozzánk: ő a Sztálin-korszak és a Hruscsov-éra kelet-európai történeteinek jeles szakértője.

Október 23.-án az általunk alig ismert szomszéd nemzetek sorában Szlovákiát és a magyarsággal való viszontagságos kapcsolatát mutatjuk be.

Az idén se hiányoznak a kuriózumok sorából

a külföldi magyar írók,

akik közül az őszre a - kivételesen - nálunk is ismert Farkas Árpád és Szőcs Géza ígerte - többek között - klubunkban való részvételét.

Az új és majdnem új programokra mindenkit szívesen látunk - és hogy el ne felejtsük, a műsorok a rövid multu hagyományokhoz hiven alig hozzáférhető, a témába illő könyvek kedvezményes árusításával lesznek összekötve.

HABSBURG JÓZSEF UTOLSÓ LEVELE

NEMES ZSUZSÁHOZ

kelt Bécsben jan. 7-én 1790-ben

NEMES ZSUZSA VÁLASZA

Gorbó jan. 21-én 1790-ben

viSSZavonok mindent
amit tettem s tenni reméltem
törvényeim saját utjukat járják
két-három rabszolga
millióknak parancsol
a szabadság nevében
a haladás nevében
nevemben
betiltottam a szürkeséget
elhagytak sorban színeim
megszerveztem a birodalmat
ellenem lázad a paraszt is
pakrócnai reménységnyi földjét
hazának nevezve
magyarul beszélnek a füvek is
csak lépteim átkozzák németül

T
Ó
T
S
Z V
E E
G R
I S
T E
I I
B
O
R

csak parancsra szeret engem Erdély
a te parancsodra
szolgáddá tettél s mások urává
azt hitted
a valcer elnyomja fülemben
a hórak zenéjét
s a megalázott fűszálak sikolyait
melyek lépteink átkozzák
bosszulatlan senyved Wesselényi Miklós
Kufsteinbe menekült ágyam elől
utálta rajtam a szagodat
a császár szagát
s én nem tudtalak
le mosni téged magamról
a víz vérré vált
Miklós két fiának vérévé
nem kaphattam kegyelmet, magamtól
s te hiába adnál

Elsősök!!!

Figyeljétek a
plakátokat.

Elsős
het
kezdődött.

ajánlat

METRÓ KLUB:
szept. 20 - okt. 18

Vasarely kiállítás

VIGADÓ GALÉRIA

Balla Demeter FOTÓművész
kiállítása

A mozgás anatómiája

Az R-klubban "Egyetemi Mozi" címmel
filmsorozat indul, bérleteket a Műszaki

Közmű. titkárságán lehet venni.

17-én: R klub

Szociológia kör - Elidegenedés

Szirmai Péter

19-én: SOTE

Solaris koncert 20^h

21-én: Marcibányi téri műv. ház

Indiai zeneklub 19^h

26-án: Marcibányi téri műv. ház

Kaláka 19^h